

அடூத் து ஸ் ருதியின் ஆளுமையை, " பல் வறே ஆற றல்களாகக் கொண்ட நூட் பமான பண்ணை, சினிமாவதைத் தாண்டி ஒரு ஆளுமையை உருவாக்கிக் கொண்டவர், மிகப் பெரிய சாதனையையும், வறெறிகளையும் எதிர்காலத்தில் குவிப்பார்" என்றல்லாம் கவிஞர் உணர்ச்சிகரமாக நெகிழ்ச்சியுடன் விவரிக்கிறார்.

இதற்கு முன்னரே ஜெயமகேசன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் போன்ற தீவிர இலக்கியவாதிகள் சினிமாவைக் கருவந்திருக்கின்றனர். இதில் மனுவதையபுத்திரன் சமீபத்திய வரவு. பொதுவில் இந்த இலக்கியவாதிகளில் லாம சினிமாவைக் காரராக மாணுவதற்கு முன்னர் சினிமாவை சந்தைக்கலாச்சாரம், சதயைவிற்கும் வியாபாரம் என்று பயங்கரமாக தாக்குவார்கள். ஆனால் சான்ஸ் கிடைத்துவிட்டால் போதும் மற்ற சினிமா உலகினரை விட நாக்கச்சும் அளவில் வாய்ப்பு கொடுத்து புண்ணியவான்களை பயங்கரமாக ஐஸ் வைப்பார்கள். இதற்கு வாரமலரில் கவிதை எழுதுபவர்கள் தவேலாம்.

மறே கண்ட சம்பவத்தில் ஓரே ஓரூ சினிமாப் பாடல் எழுத சான்ஸ் கிடைத்ததும் கமலையும அவரது மகளையும எத்தனை தடவை உணர்ச்சிவசப்பட்டு, நகிழ்ச்சியுடன், நுட்பம், ஆற்றல் என்றெல்லாம் உருகுகிறார் பாருங்கள். அந்தக் காலத்தில் தமிழ்ப்புலவர்கள் தங்களாகப் பொறகாசுகள் கொடுக்கும் மன்னர்களான இந்திரனே, சந்திரனே என்று வாய்நிறைய பாடுவார்கள். இந்தக் காலத்து சிறிலங்கையினவர்களோ அந்த வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் மாற்றிப் போட்டுப் பாடுகிறார்கள். இதுதான் காலம் காலமாக தொடர்ந்து வரும் தமிழ் மரபு போலும்!

Written by

Monday, 22 June 2009 09:20 - Last Updated Monday, 22 June 2009 09:34

